

Lesninger 4. søndag i påsketiden (år B)

Den gode hyrdes søndag

1. lesning Apg 4,8–12

Noe annet navn som vi kan frelses ved, er ikke menneskene gitt på denne jord

I de dager sa Peter fylt av Den Hellige Ånd: «Høye øvrighet, høye herrer! Om vi i dag skal stå til rette for å ha gjort vel mot en syk mann, og skal svare for hvordan han er blitt frisk – da skal dere alle vite, og hele Israels folk med, at dette er skjedd ved Jesu Kristi, Nasoreerens navn, han som dere korsfestet, og som Gud har oppvakt fra de døde. Ved det navn alene er det at denne mann står helbredet frem for dere.

For Jesus er den sten som dere, bygningsmennene, så med forakt på, men som er blitt hjørnестenen. Og noe annet navn som vi kan frelses ved, er ikke menneskene gitt på denne jord.»

Responsoriesalme Sal 118 (117),1 og 8–9. 21–23. 26 og 28cd og 29

Omkved: Stenen bygningsmennene vraket, er blitt til hovedhjørnестenen.

Lovpris Herren for han er god,
evig er hans kjærlighet!
Bedre å håpe på Herren
enn å sette sin lit til mennesker.
Bedre å ta sin tilflukt til Herren
enn å stole på jordens mektige.

Jeg takker deg, du hørte min bønn.
Du ble meg til frelse.
Stenen bygningsmennene vraket,
er blitt til hovedhjørnestein.
Dette er Herrens verk.
Det er underfullt i våre øyne.

Velsignet være han som kommer i Herrens navn!
Vi velsigner dere fra Herrens hus.
Du er min Gud, jeg vil prise deg.
Jeg takker deg som har hørt min bønn.
Lovpris Herren for han er god,
evig er hans kjærlighet!

2. lesning 1 Joh 3,1–2

Vi skal se Gud som han er

Mine kjære, se hvilken kjærlighet Faderen har vist oss: Vi får kalles Guds barn – ja, vi er det! Og når verden ikke kjenner oss, er det fordi den aldri har kjent ham. Mine kjære! Allerede nå er vi Guds barn, men hva vi skal bli, er ennå ikke åpenbart. Vi bare vet at den dag det blir åpenbart, skal vi bli ham lik, for da skal vi se ham som han er.

Halleluja Joh 10,14

Halleluja.

Jeg er den gode hyrde, sier Herren.
Jeg kjenner mine og mine kjenner meg.

Halleluja.

Evangelium Joh 10,11–18

En god hyrde setter sitt liv inn for fårene

På den tid sa Jesus:

«Jeg er den gode hyrde. En god hyrde setter sitt liv inn for fårene. En leiekar derimot, en som ikke er noen riktig hyrde og som ikke selv eier fårene – ser han ulven komme, forlater han fårene og flykter. For han er en leiekar bare, og har ikke hjerte for fårene.

Men jeg er den gode hyrde, og jeg kjenner mine, og mine kjenner meg – slik som Faderen kjenner meg, og jeg Faderen; og jeg setter livet inn for mine får. Jeg har også andre får, som ikke hører til samme kve; også dem må jeg lede, og de skal lyde min røst, så det blir én hjord og én hyrde.

Og derfor er det min Far har meg kjær: Jeg gir mitt liv, for så siden å ta det igjen. Det er ingen som tar det fra meg; jeg gir det av egen drift. Jeg har makt til å gi det, og makt til å ta det igjen; så lød det bud jeg fikk av min Far.»